

# Laodikea – Numero Viisi

## *Viimeiset kolme*

Jeff Pippenger

2023-09-03

Ihanteellisessa tapauksessa seitsemän seurakuntaa ja seitsemän sinettiä tulisi ymmärtää rinnakkaisiksi symboleiksi, jotka edustavat saman historian sisäisiä ja ulkoisia linjoja. On myös tärkeää panna merkille, että tarkasteltaessa kolmea viimeistä seurakuntaa ja kolmea viimeistä sinettiä progressiivista historiaa edustava historiallinen linja ei ole symbolien ensisijainen aihe. Kun seurakuntia sovelletaan rinnakkaisten historioiden kontekstissa, historian eteneminen on olennainen osa symboliikkaa, mutta näin ei ole silloin, kun kolmea viimeistä seurakuntaa ja sinettiä käsitellään itsenäisenä symbolina.

Kolme viimeistä seurakuntaa ovat vertauskuvana kolmen ryhmän välisestä suhteesta ja niiden kolmen palvojien ryhmän vuorovaikutuksen dynamiikasta, joita eri seurakunnat edustavat. Kolme viimeistä sinettiä yksilöivät Jumalan kansan siten kuin sitä edustavat Mooses ja Elia. Elia edustaa sataneljääkymmentäneljää tuhatta ja Mooses vanhurskaita kuolleita.

Ja kun hän avasi viidennen sinetin, minä näin alttarin alla niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli. Ja he huusivat suurella äänellä sanoen: Kuinka kauan, Herra, pyhä ja totinen, sinä viivyt tuomitsemasta ja kostamasta meidän vertamme niille, jotka maan päällä asuvat? Ja heille kullekin annettiin valkeat vaatteet, ja heille sanottiin, että heidän tuli vielä vähän aikaa levätä, kunnes myös heidän kanssapalvelijainsa ja veljiensä luku täyttyisi, niiden, jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin hekin. Ja kun hän avasi kuudennen sinetin, katso, tapahtui suuri maanjäristys; ja aurinko meni mustaksi niin kuin karvainen säkkikangas, ja kuu tuli niin kuin vereksi; ja taivaan tähdet putosivat maan päälle, niin kuin viikunapuu varistaa raakileensa, kun suuri tuuli sitä pudistaa. Ja taivas väistyi pois niin kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon; ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltansa. Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja rikkaat ja sotapäälliköt ja mahtavat ja jokainen orja ja jokainen vapaa kätkeytyivät luoliin ja vuorten kallioihin, ja sanoivat vuorille ja kallioille: Kaatukaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltaan, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta. Sillä hänen vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää? Ilmestys 6:9–17.

Sisar White ilmoittaa meille, että viides sinetti käsittelee ”tulevaisuudessa olevaa ajanjaksoa”. Viidennen sinetin jakeissa kysytään, milloin Jumala tuomitsisi paaviuden siitä, että se murhasi Jumalan kansaa pimeän keskiajan aikana. Vastaukseksi annettiin, että ”viimeisinä päivinä” Jumala tuomitsisi paaviuden heidän murhistaan sekä myös toisesta paavikunnan marttyyrien joukosta, joka niin ikään tulisi paaviuden surmaamaksi sunnuntailakikriisin aikana.

””Ja kun hän oli avannut viidennen sinetin... [Ilmestys 6:9–11]. Tässä Johannekselle esitettiin näkyjä, jotka eivät olleet todellisuutta, vaan sitä, mikä olisi tulevana ajanjaksona.”” Manuscript Releases, osa 20, s. 197.

Inspiraatio vahvistaa myös, että sielut alttarin alla, jotka haluavat tietää, milloin Jumala tuomitsee paaviuden, liittyvät Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kahteen enkeliin ääneen, joka valaisee maan kirkkaudellaan.

”Kun viides sinetti avattiin, Johannes Ilmestyksen saaja näki näyssä alttarin alla niiden joukon, jotka oli surmattu Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen tähden. Tämän jälkeen seurasivat ne kohtaukset, jotka on kuvattu Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa, jolloin ne, jotka ovat uskollisia ja totisia, kutsutaan ulos Babylonista. Ilmestyskirja 18:1–5 lainattuna.” Manuscript Releases, osa 20, 14.

Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa katolisuuden tuomio on kaksinkertainen, sillä siellä ja silloin sitä rangaistaan ei ainoastaan niistä, jotka se tulee murhaamaan ”viimeisinä päivinä”, vaan myös paavillisen vallan pimeiden aikakausien aikana surmatuista uhreista.

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ettekä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Kostakaa hänelle niin kuin hän on teille kostanut, ja antakaa hänelle kaksin verroin hänen tekojensa mukaan; siihen maljaan, jonka hän on täyttänyt, täyttäkää hänelle kaksin verroin. Ilmestys 18:4–6.

Kuudes sinetti tarjoaa yhden Raamatun klassisista kuvauksista niistä tapahtumista, jotka välittömästi edeltävät Kristuksen toista tulemusta seitsemän viimeisen vitsauksen aikana. Se päättyy Ilmestyskirjan seitsemännen luvun johdantoon, joka antaa vastauksen kuudennen sinetin viimeisessä jakeessa esitettyyn kysymykseen: ”kuka voi kestää”. On olemassa kaksi ryhmää, jotka seisovat Jumalan lippumerkkinä sunnuntailain kriisissä, joka päättyy, kun seitsemän viimeistä vitsausta saapuvat. Nämä kaksi ryhmää ovat sataneljäkymmentäneljätuhatta, joita Elia edustaa, ja ”suuri joukko”, jota Mooses edustaa. Nämä kaksi Mooseksen ja Elia symbolia tunnistettiin aiemmin niiksi, jotka seisovat maailman lopussa, sillä he molemmat seisoivat Kristuksen kanssa kirkastusvuorella.

Ensimmäiselle paavillisten marttyyrien ryhmälle pimeältä keskiajalta annettiin valkeat vaatteet, ja toinen ryhmä, jota heidän käskettiin odottaa, kunnes se ryhmä olisi täysi, on se ”suuri joukko”, joka niin ikään on puettu valkeisiin vaatteisiin. Viides ja kuudes sinetti eivät esitä rinnakkaista historiaa viidennen ja kuudennen seurakunnan kanssa, vaan ne todistavat niistä kahdesta ryhmästä, jotka nousevat lipuksi Herralle ”viimeisinä päivinä”. Nämä kaksi ryhmää ovat ne, jotka julistavat Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun kahden äänen sanomat. Se sanoma, jota silloin julistetaan, liittyy Pyhän Hengen vuodattamiseen, sellaisena kuin sitä esikuvaavat helluntain historia ja keskiön huudon historia adventismin alkuvaiheessa.

Enkeli, joka liittyy kolmannen enkelin sanoman julistukseen, on valaiseva koko maan kirkkautensa kautta. Tässä ennustetaan työtä, jonka laajuus on maailmanlaajuinen ja voima poikkeuksellinen. Vuosien 1840–44 adventiliike oli Jumalan voiman loistava ilmentymä; ensimmäisen enkelin sanoma vietiin jokaiseen lähetysasemaan maailmassa, ja joissakin maissa ilmeni suurinta uskonnollista mielenkiintoa, mitä missään maassa on nähty kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistuksen jälkeen; mutta nämä tulevat ylitetyiksi mahtavan liikkeen

kautta, joka tapahtuu kolmannen enkelin viimeisen varoituksen alaisuudessa.

Työ on oleva samanlainen kuin helluntaipäivänä. Niin kuin ”varhaissade” annettiin Pyhän Hengen vuodattamisessa evankeliumin alkuvaiheessa, jotta kallisarvoinen siemen puhkeaisi kasvuun, samoin ”myöhäissade” annetaan sen lopussa sadon kypsyttämiseksi. ”Niin me saamme tuntea, me opimme tuntemaan Herran: Hänen tulonsa on varma kuin aamurusko, ja Hän tulee meidän tykömme kuin sade, kuin kevätsade ja syyssade maan päälle.” Hoos. 6:3. ”Iloitkaa siis, Siionin lapset, ja riemuitkaa Herrassa, Jumalassanne; sillä Hän antaa teille syyssateen kohtuuden mukaan, ja Hän lähettää teille sateen, syyssateen ja kevätsateen.” Joel 2:23. ”Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, Minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle.” ”Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.” Ap. t. 2:17, 21.

”Evankeliumin suuren työn ei tule päättyä vähäisempään Jumalan voiman ilmenemiseen kuin mikä merkitsi sen alkua. Ennustukset, jotka täyttyivät varhaissateen vuodatuksessa evankeliumin alkaessa, ovat jälleen täyttyvät myöhäissateessa sen päättyessä. Tässä ovat ne ”virvoituksen ajat”, joita apostoli Pietari odotti sanoessaan: ”Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, kun virvoituksen ajat tulevat Herran kasvoista; ja Hän on lähettävä Jeesuksen.” Ap. t. 3:19, 20.” Suuri taistelu, 611.

Sen jälkeen kun kuudes sinetti nostaa esiin kysymyksen, joka johdattaa Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa kuvattuihin Eliaan ja Moosekseen, avataan seitsemäs sinetti, ja se kuvaa Pyhän Hengen vuodattamista näiden kahden ryhmän päälle. On huomattava, että kuvauksessa vallitsee puolen tunnin hiljaisuus. Myöhäissateen vuodattamiseen, jota seitsemännen sinetin avaaminen edustaa, sisältyy hiljaisuuden ajanjakso.

Ja kun hän avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa hiljaisuus noin puoleksi tunniksi. Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä; ja heille annettiin seitsemän pasuunaa. Ja tuli toinen enkeli ja asettui alttarin ääreen, pitäen kultaista suitsutusastiaa; ja hänelle annettiin paljon suitsuketta, että hän uhraisi sen kaikkien pyhien rukousten kanssa kultaisella alttarilla, joka oli valtaistuimen edessä. Ja suitsukkeen savu, joka nousi pyhien rukousten kanssa, kohosi enkelin kädestä Jumalan eteen. Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti sen maahan; ja syntyi ääniä ja jylinöitä ja salamoita ja maanjäristys. Ilmestys 8:1–5.

Kuten juuri todettiin teoksen Suuri taistelu kyseisessä kohdassa, myöhäissade alkaa vuodatettuna silloin, kun väkevä enkeli laskeutuu alas ja kirkastaa maan kirkkaudellaan. Myöhäissade alkoi, kun ”New York Cityn suuret rakennukset syöstiin maahan” 11. syyskuuta 2001.

”Nytkö leviää sana, että minä olen julistanut New Yorkin joutuvan hyökyaallon pyyhkäisemäksi pois? Tätä en ole koskaan sanonut. Olen sanonut, katsellessani siellä kohoavia suuria rakennuksia, kerros kerrokselta: ’Kuinka kauheita kohtauksia tuleekaan tapahtumaan, kun Herra nousee järkyttämään maata perin pohjin! Silloin Ilmestyskirjan 18:1–3 sanat täyttyvät.’ Ilmestyskirjan koko kahdeksastoista luku on varoitus siitä, mikä on tuleva maan päälle. Mutta minulle ei ole annettu mitään erityistä valoa siitä, mitä New Yorkia kohtaa; tiedän vain, että jonakin päivänä siellä olevat suuret rakennukset syöstään maahan Jumalan voiman kääntäessä ja mullistaessa. Minulle annetun valon perusteella tiedän, että maailmassa

on hävitys. Yksi sana Herralta, yksi hänen mahtavan voimansa kosketus, ja nämä valtavat rakennelmat sortuvat. Tulee tapahtumaan kohtauksia, joiden kauheutta emme voi kuvitella.”  
Review and Herald, 5. heinäkuuta 1906.

11. syyskuuta 2001 myöhäissade alkoi langeta, ja tuon sateen vuodatus lankeaa niiden päälle, joita Elia ja Mooses edustavat, ja siihen sisältyy hiljaisuuden aika. Mooseksen ja Elian hiljaisuuden aika esitetään myös Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa, jossa Mooses ja Elia, ne kaksi profeettaa, jotka vaivasivat maailmaa, ”tapettiin” kaduilla. Mutta kolmen ja puolen päivän kuluttua he tulivat ulos Hoorebin luolasta ja astuivat ylös taivaaseen. Myöhäissateen historiassa sanoma, jota nuo kaksi sanansaattajaa edustavat, tapetaan ja heitetään kadulle, mutta sitä ei haudata ennen kuin heidät herätetään eloon. Tämä on yksi niistä ensisijaisista totuuksista, joita Juudan sukukunnan Leijona nyt avaa sineteistä.

Viimeiset kolme sinettiä yksilöivät Jumalan kansan viimeisen liikkeen, jota Elia ja Mooses edustavat. Tuo liike kuolee ja herää jälleen eloon. Se on liike, sillä adventismi alkoi liikkeenä, joka jatkui vuoteen 1863 asti, jolloin he panivat syrjään ensimmäisen totuuden, jonka William Miller johdatettiin tunnistamaan. Vuonna 1863 liike päättyi, sillä vuonna 1863 heistä tuli lain mukaan kirkko. Alfa ja Omega vaatii, että jos Hän aloitti jäännöskansansa liikkeenä, Hän myös päättää sen liikkeenä.

Olemme nyt päättäneet yleiskatsauksen seitsemään seurakuntaan ja seitsemään sinettiin. Viimeisissä kolmessa sinetissä näemme kaksi lunastettujen luokkaa, joita Mooses ja Elia edustavat. Kaikki nuo sinetit todistavat Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevästä enkelistä. Kun hän laskeutui alas 11. syyskuuta 2001, kaksi lunastettujen luokkaa astui puhdistusprosessiin, jonka tarkoituksena on paljastaa ja erottaa liikkeen sisällä kaksi palvojen luokkaa adventismin lopussa, kuten adventismin alun liike tätä ennakolta kuvasi. Daniel osoittaa, että toinen noista luokista, jota hän nimittää jumalattomiksi, ei ymmärrä tiedon lisääntymistä, mutta viisaat ymmärtävät. Matteus ilmoittaa meille, että ne, joilta puuttuu ymmärrys avatuksi sinetöidystä tiedosta, osoittavat neitsyen tyhmäksi. Viisaat neitsyet osoittavat keskiyön kriisissä, että he ymmärsivät tiedon lisääntymisen ja omistavat sen. Viisaita ja tyhmiä edustaa joko Filadelfian seurakunta tai Laodikean seurakunta. Laodikean jumalattomat, tyhmät neitsyet on oksennettava ulos Herran suusta, ja viisaat saavat etsiä Jumalan nimen eli Hänen luonteensa. Jos kuudes seurakunta, Filadelfia, edustaa viisaita, kuinka sitten seitsemäs seurakunta, Laodikea, edustaa jumalattomia? Jos näin on, järjestys on poissa paikaltaan, eikö niin? Vastaus tietenkin ratkeaa Alfassa ja Omegassa.

Ensimmäisen nimeltä erotetun Jumalan kansan, muinaisen Israelin, alussa Mooses oli Kristuksen esikuva tämän nimeltä erotetun kansan lopussa.

Sillä Mooses sanoi totisesti isille: Profeetan on Herra, teidän Jumalanne, herättävä teille veljienne keskuudesta, minun kaltaiseni; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. Ja on tapahtuva, että jokainen sielu, joka ei kuule sitä profeettaa, hävitetään kansan keskuudesta.  
Apt. 3:22, 23.

Ensimmäisen nimellisen Jumalan kansan lopussa Johannes Kastaja oli se Elia-sanansaattaja, joka valmisti tien Kristuksen ensimmäiselle tulemiselle. Sen jälkeen Jeesus uhraisi itsensä ristillä ja alkaisi tämän jälkeen ylimmäispapillisen palvelutyönsä taivaallisen pyhäkön pyhässä paikassa. Toisen nimellisen Jumalan kansan, nykyisen Israelin, alussa William Miller oli se Elia-sanansaattaja, joka valmisti tien Kristuksen toiselle tulemiselle. Jeesus tuli silloin äkisti kaikkeinpyhimpään ja aloitti tuomion. Toisen nimellisen Jumalan kansan lopussa viimeinen Elia-sanansaattaja valmisti tien sille, että Kristus aloittaisi elävien tuomion armotalouden, Hänen työnsä taivaallisena Ylimmäisenä Pappina päättymisen ja hänen toisen tulemisensa.

William Miller symboloi paitsi sanansaattajaa myös sitä liikettä, johon hän oli yhteydessä.

Vapisten William Miller alkoi avata kansalle Jumalan valtakunnan salaisuuksia, johdattaen kuulijansa profetioiden kautta Kristuksen toiseen tulemukseen saakka. Jokaisen ponnistuksen myötä hän sai lisää voimaa. Niin kuin Johannes Kastaja julisti Jeesuksen ensimmäistä tulemusta ja valmisti tietä Hänen tulemiselleen, samoin William Miller ja ne, jotka yhtyivät hänen kanssaan, julistivat Jumalan Pojan toista tulemusta....

”Tuhansia johdettiin omaksumaan William Millerin saarnaama totuus, ja Jumalan palvelijoita herätettiin Elia hengessä ja voimassa julistamaan sanomaa.” Early Writings, 229, 230, 233.

Muinaisen Israelin alkuvaiheessa Jumala kutsui Mooseksen, joka oli saanut Egyptissä neljäkymmentä vuotta turmeltunutta kasvatusta, minkä vuoksi tarvittiin neljäkymmentä vuotta erämaassa elämistä yrityksenä poistaa Egyptin vaikutus hänen luonteestaan. Neljäkymmentä vuotta syntymänsä jälkeen Mooses, ymmärtäen, että hänet oli valittu johtamaan Jumalan kansa pois Egyptistä, käytti inhimillistä voimaa surmataksaan egyptiläisen. Neljäkymmentä vuotta myöhemmin palavassa pensaassa hän kapinoi Jumalan kutsua vastaan. Hyväksyttyään lopulta kutsun hän jätti huomiotta käskyn ympärileikata poikansa, kunnes häntä uhattiin kuoleamalla. Luvaton maan rajalla hän kapinoi ja löi Kalliota toisen kerran. Muinaisen Israelin alussa Mooseksella oli laodikealaisen luonteenpiirteet. Tästä huolimatta hän täytti korkean ja pyhän kutsumuksensa, mukaan lukien Kristuksen esikuvana toimimisen muinaisen Israelin lopussa. Kristus, joka kamppaili saivartelevien juutalaisten kanssa, eli niiden kanssa, jotka sanoivat olevansa juutalaisia mutta eivät olleet, edusti filadelfialaisen luonnetta. Muinaisen Israelin alussa Mooses edusti laodikealaista, joka tarvitsi kultaa, silmävoidetta ja valkeat vaatteet. Lopussa Kristus on filadelfialainen.

Adventismin alussa William Miller, jota edustivat ne harvat Sardeksessa, jotka eivät olleet tahranneet vaatteitaan, edusti filadelfialaista, samoin kuin häneen liittynyt liike. Adventismin lopussa liike, joka tunnisti lopun ajan vuonna 1899, oli yhtä lailla laodikealainen kuin Mooseskin. Milleriläinen liike on Future for America -liikkeen esikuva, sillä profeetallisella varauksella, että ensimmäinen liike täyttyi filadelfialaisten kautta Filadelfian aikana, ja viimeinen liike täyttyy laodikealaisten kautta Laodikean aikana.

Minä olen enemmän kuin kukaan muu Future for American historiaan liittyvä henkilö tämän liikkeen profeetallisen historian todistaja vuodesta 1899 alkaen, ja todistan, että minä itse kuljin tämän historian läpi vuodesta 1899 eteenpäin vahvistettuna laodikealaisena adventistina. Tuolla

polulla on monia sieluja, jotka vahvistaisivat minun todistukseni. Voin myös varmasti todistaa, että ne, jotka olivat yhteydessä liikkeeseen adventismin lopussa, olivat niin ikään vahvistettuja laodikealaisia adventisteja. Ensimmäinen nimetty kansa alkaa laodikealaisesta, joka tulee filadelfialaiseksi, ja päättyy filadelfialaiseen. Toinen nimetty kansa alkaa filadelfialaisesta ja päättyy laodikealaiseen, jota kutsutaan tulemaan filadelfialaiseksi. Tämä on Alfa ja Omegan tunnusmerkki.

Huolimatta johtajan ja niiden, jotka liittyivät hänen seuraansa, kurjasta, viheliäisestä hengellisestä sokeudesta Jumala silti johti ja hallitsi niitä profeetallisia tienviittoja, jotka toteutuivat vuodesta 1989 tähän päivään asti. Huolimatta johtajan ja niiden, jotka liittyivät hänen seuraansa, hengellisestä alastomuudesta ja köyhyydestä Jumala yhä johti niiden totuuksien avaamista, jotka Hän näki hyväksi avata. Armonsä kautta, jota ei koskaan eroteta Hänen ”totuudestaan”, Hän laati puhdistusprosessin, joka mahdollisti sen, että laodikealainen kuolisi ja sen jälkeen nousisi ylös filadelfialaisena. Tätä kuolemaa ja ylösnousemusta esikuvallisesti kuvasivat Danielin ja Ilmestyskirjan kirjoittajat, jotka molemmat symbolisesti tapettiin ja herätettiin henkiin. Johannes herätettiin henkiin siitä kuolemasta, että hänet heitettiin kiehuvaan öljyyn sisältävään pataan, Daniel nälkäisten leijonien luolasta. Näin nämä kaksi kirjaa, jotka ovat yksi kirja, korostavat kuoleman ja ylösnousemuksen symbolia osana sitä sanomaa, jota nyt avataan.

Kun tutkivan tuomion ”viimeisten päivien” liike (jota milleriläinen liike esikuvasi) lähestyi ajan loppua, Jumala määräsi, että johtaja ja liike surmattaisiin ja että heidät sen jälkeen herätettäisiin ylös. Seitsemän seurakunnan asiayhteydessä Laodikea surmattiin 18. heinäkuuta 2020, ja se herätettäisiin ylös Filadelfiana ennen lähestyvää sunnuntailakia. Ylösnoussut liike olisi yksi seitsemästä seurakunnasta, mutta se olisi kahdeksas. Liike olisi kahdeksas, se joka on niistä seitsemästä.

Tätä profeetallista salaisuutta tukevat Ilmestyskirjassa useat todistajat, vaikka sitä ei tähän asti ole tunnistettu. Tässä ajanjaksossa, johon nyt astumme, me tulemme pedon kuvan koetukseen, jonka sisar White ilmoittaa meille olevan se koetus, joka tulee ennen sunnuntailakia. Juuri sunnuntailain aikana Jumalan sinetti painetaan tämän historian filadelfialaisiin. Mutta heidän on läpäistävä pedon kuvan koetus, joka tulee ennen armonajan päättymistä.

”Herra on selvästi näyttänyt minulle, että pedon kuva muodostetaan ennen kuin armonaika päättyy; sillä sen on määrä olla Jumalan kansalle suuri koetus, jonka kautta heidän iankaikkinen kohtalonsa ratkaistaan. Teidän kantanne on niin sekava ristiriitaisuuksien vyyhti, että vain harvat tulevat petetyiksi.

”Ilmestyskirjan 13. luvussa tämä aihe esitetään selvästi; [Ilmestyskirja 13:11–17, lainattu].

”Tämä on se koetus, joka Jumalan kansalla täytyy olla ennen kuin heidät sinetöidään. Kaikki, jotka osoittivat uskollisuutensa Jumalalle noudattamalla Hänen lakiaan ja kieltäytymällä hyväksymästä väärää sapattia, asettuvat Herra Jumala Jehovan lipun alle ja saavat elävän Jumalan sinetin. Ne, jotka luopuvat taivaallista alkuperää olevasta totuudesta ja hyväksyvät sunnuntaisapatin, saavat pedon merkin” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Tässä nykyisessä historian vaiheessa ne kaksi sarvea, jotka aiemmin tunnistettiin tasavaltalaisuudeksi ja protestantismiksi, ovat jo muuttuneet demokratiaksi ja luopio-protestantismiksi. Kun nämä kaksi sarvea yhtyvät täydellisesti, ne muodostavat silloin yhden vallan, yhden sarven. Samana ajanjaksona Jumala osoittaa ja korottaa protestantismin aidon sarven varoittamaan pedon kuvasta. Nuo kaksi sarvea kulkevat rinnakkain, kunnes Yhdysvallat lakkaa olemasta Raamatun profetian kuudes valtakunta.

Ilmestyskirjan seitsemästoista luku osoittaa, että lohikäärmeen (Yhdistyneet Kansakunnat), pedon (paavillinen valta) ja väärän profeetan (Yhdysvallat) kolmiosainen liitto on se valta, joka on kahdeksas pää ja joka on niistä seitsemästä päästä. Nuo seitsemän päätä ovat Raamatun profetian valtakunnat, alkaen Babylonista, sitten Meedo-Persiasta, Kreikasta ja sen jälkeen pakanallisesta Roomasta. Sitten viides valtakunta on paavillinen Rooma, joka profeetallisesti sai kuolinhaavan vuonna 1798. Tuossa historian vaiheessa Raamatun profetian kuudes valtakunta, Yhdysvallat, nousi valtaistuimelle, kunnes se kukistetaan pian tulevan sunnuntain yhteydessä.

Yhdistyneet kansakunnat pakotetaan silloin sen vallan toimesta, joka pakottaa koko maailman pystyttämään pedolle kuvan. Tuossa vaiheessa myös kuudes valtakunta on saanut kuolettavan haavan, mutta Yhdysvallat pakottaa silloin koko maailman hyväksymään sen johtajuuden Yhdistyneiden kansakuntien yli ja vaatii, että ne hyväksyvät myös paaviuden moraalisen auktoriteetin hallitsemaan kolminkertaista liittoa.

Ja eksyttää maan päällä asuvia niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden, sanoen maan päällä asuville, että heidän tuli tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi eloon. Ja sille annettiin valta antaa henki pedon kuvalle, niin että pedon kuva sekä puhuisi että saisi aikaan, että kaikki, jotka eivät kumartaisi pedon kuvaa, tapettaisiin. Ilmestys 13:13, 14.

Ainoa innoituksen antama määritelmä ”pedon kuvalle” on, että se edustaa kirkon (paavillisen vallan) ja valtion (Yhdistyneiden Kansakuntien, jossa Yhdysvallat hallitsee muita yhdeksää kuningasta) yhdistelmää. Iisebel on paavillinen valta; Ahab on Yhdysvallat, joka on kymmenen pohjoisen heimon kuningas.

Kun Yhdysvallat lankeaa sunnuntain kohdalla, Tyyros (paavius), joka on ollut unohdettuna vuodesta 1798 lähtien, ”muistetaan”, ja se alkaa viettelevät laulunsa. Ellen Whiten kirjoituksissa ”kansallisena häviönä” kuvattuna taloudellisen romahduksen vuoksi Yhdysvallat pakotetaan tuomaan koko maailma yhteen kohtaamaan se raamatullinen valta, joka saattaa jokaisen miehen käden häntä vastaan yhteen. Tuo valta on islam, sellaisena kuin sitä edustaa islamin kantaisä Ismael.

Ja Herran enkeli sanoi hänelle: Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan, ja anna hänelle nimeksi Ismael, sillä Herra on kuullut sinun kurjuutesi. Ja hänestä tulee kuin villiaasi-ihminen; hänen kätensä on oleva jokaista vastaan, ja jokaisen käsi häntä vastaan; ja hän on asuva kaikkien veljiensä nähden. 1. Mooseksen kirja 16:11, 12.

Yhdysvallat muodostaa liiton niiden muiden yhdeksän kuninkaan kanssa ottaen johtavan aseman. Se tekee tämän vain lyhyeksi ajaksi, ja sitten se vaatii, että paavillinen valta tulee kaiken pääksi,

aivan kuten Iisebel hallitsi Ahabia.

Näin lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolminkertainen liitto marssii yhdessä Harmagedoniin. Luku kahdeksan edustaa ylösnousemusta, ja se valtakunta, jonka profetia osoittaa saavan kuolinhaavan, oli viides valtakunta, paavillinen valta. Kun paavius herätetään jälleen eloon, siitä tulee kahdeksas valtakunta, ja sille annetaan määräysvalta kolminkertaisen liiton yli; ja tuo kahdeksas valtakunta on se yksi seitsemän valtakunnan päistä, jonka on osoitettu saaneen kuolinhaavan, mutta innoitus osoittaa myös tuon kuolinhaavan paranemisen.

”Kun lähestymme viimeistä kriisiä, on elintärkeää, että Herran välikappaleiden keskuudessa vallitsee sopusointu ja ykseys. Maailma on täynnä myrskyä ja sotaa ja eripuraisuutta. Kuitenkin yhden pään alaisuudessa — paavillisen vallan — ihmiset yhdistyvät vastustamaan Jumalaa Hänen todistajiensa persoonassa. Tämän liiton lujittaa suuri luopio. Samalla kun hän pyrkii yhdistämään välikappaleensa sotimaan totuutta vastaan, hän toimii jakaakseen ja hajottaakseen sen puolustajat. Kateus, paha epäluulo, pahansuopuus puheessa ovat hänen yllyttämiään synnyttämään epäsopua ja riitaa.” Testimonies, osa 7, s. 182.

Viides valtakunta, kuudes valtakunta ja seitsemäs valtakunta ovat siinä vaiheessa kaikki menettäneet yksilölliset valtakuntansa, joten niiden kukin oma valtakunta herätetään kaikki yhdessä kuolleista yhtenä valtakuntana, joka koostuu kolmesta osasta ja jäljittelee väärennöksen tavoin jumaluuden kolmiyhteistä olemusta.

Kuudes valtakunta, joka alkaa kahdella karitsan kaltaisella sarvella ja päättyy yhtenä sarvena, joka puhuu kuin lohikäärme, omaa paavillisen vallan profeetallisen tunnusmerkin, sillä siitä tulee pedon kuva. Peto, paavillinen valta, esitetään ensisijaisesti ylösnousseena kahdeksantena valtakuntana, joka oli niistä seitsemästä. Mutta vaikka juuri paavillinen valta kaikkein suorimmin täyttää sen profeetallisen arvoituksen, että kahdeksas on yksi niistä seitsemästä, Yhdysvallat muodostaa kuvan paaviudesta ja tuottaa sen vuoksi profeetallisesti samat ominaispiirteet kuin paavillinen valta.

Yhdysvallat sai alkunsa vuonna 1798, jolloin Jesajan luvun kaksikymmentäkolme mukaan Tyyron, paavillisen vallan, tuli joutua unohduksiin kuudennen valtakunnan loppuun asti. Vuosi 1798 oli milleriläisille lopun aika adventismin alussa. Kevääseen 1844 mennessä milleriläinen adventismi oli omaksunut protestantismin vaipan, joka kulkee rinnakkain republikaanisuuden sarven kanssa, tämän sarven edustaessa Yhdysvaltain hallitusta. Nuo kaksi sarvea ovat samassa pedossa, ja niin ne kulkevat historian halki yhdessä. Adventismin alku ja loppu kulkevat rinnakkain republikaanisen sarven kanssa. Vuodesta 1798 siihen asti, kun protestantit hylkäsivät ensimmäisen enkelin sanoman, oli se ajanjakso, jolloin Jumala vahvisti tuon protestanttisen sarven. Hän teki sen koettelemisen kautta, niin kuin Hän teki republikaanisen sarven kanssa. Näistä rinnakkaisista sarvista olisi paljon sanottavaa, mutta ei nyt.

Republikaaninen sarvi tekee haureutta luopioprotestantismin kanssa, ei todellisen protestanttisen sarven kanssa, sillä todellinen sarvi on Karitsan morsian, ja hän on neitsyt. Lopun ajan alkamisesta vuonna 1989 lähtien on ollut seitsemän presidenttiä. Näistä presidenteistä kuudes sai kuolettavan haavan juuri sinä vuonna, jona myös adventismin lopussa oleva liike sai kuolettavan haavan. Kahdeksas presidentti lopun ajan alkamisesta vuonna 1989 lukien on oleva se, joka sai kuolettavan

haavan ja jonka haava paranee. Hänen täytyy olla presidentti, joka on niistä seitsemästä. Samalla vuonna 2020, jolloin kuudes presidentti sai kuolettavan haavansa, surmattiin myös se sarvi, joka nyt kantaa protestanttista viittaa. Niin kuin katolilaisuuden pedon kohdalla, ja niin kuin luopioprotestantismin pedon kuvan kohdalla, samoin myös protestantismin aidon sarven kohdalla. Protestantismin sarvi esitetään kuudentena seurakuntana, josta tulee kahdeksas, mutta joka on niistä seitsemästä.

Kun koettelette näitä väitteitä, muistakaa, että sanoma, joka avataan juuri ennen armonajan päättymistä, esitetään aivan varmasti siinä yhteydessä, että alku havainnollistaa loppua. Tuo sanoma esitetään ”historiallisuuden” menetelmällä, joka käyttää raamatullista historiaa maailmanhistorian rinnalle asetettuna maailman lopun tunnistamiseksi. Tuo sanoma nousee maasta.

Totuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsoo alas taivaasta. Herra antaa sen, mikä on hyvää, ja meidän maamme antaa satonsa. Vanhurskaus käy hänen edellensä ja asettaa meidät hänen askeltensa tielle. Psalmi 85:11–13.

Kyse ei ole vain siitä, että kohdassa maa samaistetaan ”maaksi”. Psalmien kohta ei ainoastaan samaista ”maata” Ilmestyskirjan kolmattatoista luvun ”maan” petoon, vaan se myös toteaa, että ”totuus” ”versoo” maasta.

”Mikä Uuden maailman kansakunta oli vuonna 1798 kohoamassa valtaan, antaen lupauksen voimasta ja suuruudesta sekä vetäen maailman huomion puoleensa? Symbolin soveltaminen ei jätä sijaa kysymykselle. Yksi kansakunta, ja vain yksi, täyttää tämän profetian tuntomerkit; se viittaa erehtymättömästi Amerikan Yhdysvaltoihin. Yhä uudelleen puhujat ja historioitsijat ovat tiedostamattaan käyttäneet tämän kansakunnan nousua ja kasvua kuvatessaan pyhän kirjoittajan ajatusta, miltei hänen täsmällisiä sanojaan. Peto nähtiin ’nousemassa maasta’; ja kääntäjien mukaan tässä sanalla, joka on käännetty ’nousemassa’, tarkoitetaan kirjaimellisesti ’kasvaa tai versoa esiin kuin kasvi.’” Suuri taistelu, 440.

Yhdysvallat on maan peto, joka ”nousee”. Kun siis koettelette näissä kirjoituksissa esitettyjä väitteitä, innoitus osoittaa, että sanoma perustuu siihen, että loppua havainnollistetaan alun kautta; se asetetaan historiallisen linjan historialliselle linjalle rakentuvaan yhteyteen; ja sen on tultava äänestä Yhdysvalloissa. Yhdysvalloissa on tietenkin vääriä ääniä, mutta Jumalan sanan mukaan ja sen arvovallalla jokainen sanansaattaja tai palvelutyö, joka sijaitsee Yhdysvaltojen ulkopuolella tai on saanut alkunsa Yhdysvaltojen ulkopuolella, on väärä valo. Adventismi alkoi Yhdysvalloissa miehen äänellä ja Yhdysvaltoihin perustetulla liikkeellä. Jeesus havainnollistaa asian lopun asian alulla.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.